

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอัตรานอนหลับของเด็กวัยรุ่นปกติ และวัยรุ่นติดยาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรดังนี้คือ เพศ อายุ ระยะเวลาในการติดยา และภาวะในการติดยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้เป็นวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดในสถานบำบัดรักษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน จากคลินิกบำบัดผู้ติดยาเสพติดของโรงพยาบาลตากสิน วชิรพยาบาล ศูนย์สาธารณสุขสงฆ์สว่าง และโรงพยาบาลพระมงกุฎ การสุ่มคลินิกบำบัดผู้ติดยาเสพติดโดยวิธี การสุ่มอย่างง่าย และสุ่มวัยรุ่นปกติจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลที่ตั้งอยู่ในเขตเดียวกันกับคลินิกบำบัดผู้ติดยาเสพติดทั้ง 4 แห่ง จำนวน 120 คน จากโรงเรียนศรีอยุธยา และโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ฉบับคือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

2. แบบวัดอัตรานอนหลับ (The Tennessee Self-Concept Scale) ของ วิลเลียม เอช ฟิตส์ (William H. Fitts) ซึ่งดัดแปลงเป็นภาษาไทยโดย ดร.อำไพ ศิริวิวัฒน์ ลักษณะของแบบอัตรานอนหลับประกอบด้วยประโยคบรรยายเกี่ยวกับตนเองทั้งในแง่ดีและไม่ดี จำนวน

100 ประโยค ให้ผู้ตอบประเมินตนเองตามความคิดเห็นของตนเองว่า เขามีลักษณะใด เหมือนที่บรรยายไว้ในแบบวัดหรือไม่

การดำเนินการวิจัย

ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

1. จัดเตรียมแบบทดสอบ

เตรียมแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบถามข้อมูลทั่ว ๆ ไป แบบวัดอัตมโนทัศน์ เทนเนสซี

2. การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ผู้วิจัยนำแบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซี (The Tennessee Self-Concept Scale) ที่แปลเป็นภาษาไทยแล้ว ไปทดสอบกับเด็กวัยรุ่นต้องยาเสพติด ในสถานบำบัดรักษาใน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงของแบบทดสอบด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ต้องทดสอบวัยรุ่นปกติและวัยรุ่นติดยาเสพติด ในสถานบำบัดรักษาใน เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลด้วยตนเองใช้เวลาประมาณ 2 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วนำข้อมูลเหล่านั้นไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1. ใช้การคำนวณอัตราส่วนร้อยละ เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่ม เช่น เพศ อายุ ระยะเวลาในการติดยาเสพติด เป็นต้น

2. ใช้การทดสอบค่าที (T-test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของอ้อมโนทัศน์แต่ละด้านทั้ง 10 ด้าน ตามตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ วัชรูปปกติ และวัชรูปผิดปกติ

3. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของอ้อมโนทัศน์แต่ละด้านทั้ง 10 ด้าน ตามตัวแปรต้น คือ ระยะเวลาในการติดยาเสพติด 0-2 ปี, 2-4 ปี และมากกว่า 4 ปี

เมื่อพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนอ้อมโนทัศน์ด้านต่าง ๆ แตกต่างกัน ก็จะมีการทดสอบภายหลัง เพื่อที่จะทราบได้ว่ากลุ่มตัวอย่างคูใดมีคะแนนอ้อมโนทัศน์แตกต่างกัน โดยใช้วิธีการทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ (Scheffe's Multiple Comparison on Treatment means)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติดังกล่าว ผู้วิจัยได้หาค่าสถิติและทำการทดสอบทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Sciences-X Release 1) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. วัชรูปปกติมีอ้อมโนทัศน์ดีกว่าวัชรูปผิดปกติ
2. อ้อมโนทัศน์ของวัชรูปเพศชายและเพศหญิงที่ติดยาเสพติดแตกต่างกัน
3. อ้อมโนทัศน์ของวัชรูปตอนต้นและวัชรูปตอนปลายที่ติดยาเสพติดแตกต่างกัน
4. วัชรูปที่ติดยาเสพติดที่มีระยะเวลาในการติด 0-2 ปี, 2-4 ปี มากกว่า 4 ปี มีอ้อมโนทัศน์แตกต่างกัน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. วัชรูปปกติมีอ้อมโนทัศน์ทั้ง 10 ด้าน แตกต่างจากวัชรูปผิดปกติ โดยวัชรูปปกติมีอ้อมโนทัศน์ทั้ง 10 ด้าน ดีกว่าวัชรูปผิดปกติ

2. วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษมีอัครมโนทัศน์ด้านครอบครัวดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ และวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษมีอัครมโนทัศน์ด้านสังคมดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษ ส่วนด้านอื่น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษมีอัครมโนทัศน์ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเองดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษ ส่วนด้านอื่น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 0-2, 2-4 และมากกว่า 4 ปี มีอัครมโนทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในด้านร่างกาย ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านความพึงพอใจในตนเอง ด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออก ด้านรวม ส่วนอัครมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความแตกต่างของอัครมโนทัศน์ดังกล่าวมีดังนี้
 - 4.1 วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 0-2 ปี มีอัครมโนทัศน์ด้านร่างกายดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 2-4 ปี และดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษมากกว่า 4 ปี
 - 4.2 วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 0-2 ปี มีอัครมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษมากกว่า 4 ปี
 - 4.3 วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 0-2 ปี มีอัครมโนทัศน์ด้านส่วนตัวดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 2-4 ปี และดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษมากกว่า 4 ปี
 - 4.4 วิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 0-2 ปี มีอัครมโนทัศน์ด้านครอบครัวดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษมากกว่า 4 ปี และวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษ 2-4 ปี มีอัครมโนทัศน์ด้านครอบครัวดีกว่าวิทยุบัณฑิตยศาสตร์ เสด็จพิเศษที่มีระยะเวลาในการติดตามเสด็จพิเศษมากกว่า 4 ปี

ข้อเสนอแนะ

สำหรับบิดา มารดา และผู้เกี่ยวข้อง

1. สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องนั้น เนื่องจากวัยรุ่นติดยาเสพติดมีอัตราโทษที่ต่ำกว่าวัยรุ่นปกติ ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอ้อมโนทัศน์ โดยยึดปัจจัยที่ทำให้เด็กมีอ้อมโนทัศน์ต่ำด้วยการทดแทนสิ่งที่เขาเหล่านั้นขาดไป ด้วยการให้กำลังใจและยอมรับความสามารถของเขาให้มากขึ้น
2. สำหรับผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องนั้น ควรเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ และการอบรมเลี้ยงดูในแบบที่เหมาะสมถูกต้องให้แก่บิดา มารดา และผู้ปกครองของเด็กโดยทั่วไปโดยเน้นให้เห็นความสำคัญของอ้อมโนทัศน์ว่ามีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลอย่างไร รวมถึงภาวะการติดยาเสพติดด้วย

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาอ้อมโนทัศน์ของวัยรุ่นติดยาเสพติดในสถานบำบัดรักษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้ว่าเป็นอย่างไร
2. ควรจะได้มีการศึกษา เช่าบ้านพัก และภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างอื่นเป็นกลุ่มเปรียบเทียบ เช่น กลุ่มวัยรุ่นทั่วไป ที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา และใช้ขนาดข้อมูลให้มากกว่าเดิม
3. ควรศึกษาถึงความต้องการและความคาดหวังในชีวิตของวัยรุ่นติดยาเสพติด ในขณะที่เข้ารับการบำบัดรักษา สิ่งเหล่านี้อาจส่งผลต่ออ้อมโนทัศน์ได้ หรือจะทำให้ได้แนวทางปรับปรุงแก้ไขการบำบัดรักษา ตลอดจนสังคมภายนอกที่ เขาจะต้องเผชิญให้ดียิ่งขึ้น
4. ควรจัดโปรแกรมการพัฒนาอ้อมโนทัศน์ของวัยรุ่นติดยาเสพติด โดยยึดปัจจัยที่ศึกษาพบว่าส่งผลต่ออ้อมโนทัศน์ แล้วนำไปทดลองใช้ต่อไป
5. ควรจะได้มีการศึกษาเฉพาะกรณี (case study) ของกลุ่มเยาวชนวัยรุ่นที่ติดยาเสพติดให้โทษ